

יום הדין שלנו נתן אישור למחשבה, שכל יום יפה לכיפור.

* * * *

ישנם אנשים החובעים, שכל מי שהיה "נגוע" באשמת המחדל ייהפך לגרדום לחפור בו ...

בעבר - חיכה העם, שמשה יכה על סלע
היום - מחכה העם, שמשה יכה על חטא...

* * * *

מה הם רוצים מהשטחים?
היונים - נסיגה
הניצים - נגיסה

* * *

הדבר הבולט ביותר שנשאר על כנו בבטחון המדינה,
הוא - השר הממונה עליו (גם זה השתנה בינתיים ..)

* * * * *

ימי הולדת :

- 2/3 - אמירה אנגלסברג
3/3 - ניר פרלסון
5/3 - חמר וולפין
7/3 - גב' דווים

ימי נשואין:

- 5/3 - איירין ונה שיין

לקראת האספה

שאלתא: לאור השימוש בציוד בזמן המלחמה, מה הם כעת הסידורים לכבוי אש במשק.

1. רכז מועצת החינוך: הצעת ו. המנווים - חמר וולפין. לפני שנה נבחר קולין כמרז מועצת החינוך, אבל במשך הזמן החבר שאין באפשרותו לבצע את הרכז בצורה שהוא רוצה.

2. הועידה ה-6 של האחד: אינפורמציה על ההכנות לקראת הועידה ובחירת נציג במקומו של ריימונד ס. הצעת המזכירות - אריה וולפין

3. עבודת השכ"פץ: דו"ח על המשך העבודה.

4. אמבולנס: הצעות ו. הבראות לגבי שימוש ברכב זה -

- (1) האמבולנס יהיה בסידור של מגן דוד כחול
- (2) יהיה בשימוש לצרכי בריאות בלבד (בחסות המרפאה), אלנסיעות דחופות לבתי-חולים, ולמרפאות בהתאם למצב החולה ומספר החולים.
- ג. לא שייך לסידור התחבורה
- (3) כל הנסיעות בתיאום עם סידור התחבורה, עד כמה שניתן
- (4) ייקבעו 3-4 נהגים לרכב
- (5) האחראי לרכב יהיה הנהג הראשי.
- (6) אחרי תקופת הרצה - יש לבחון שנית את ההצעות האלו.

ללילה היה רעיון. וכשללילה יש רעיון, תהיו בטוחים שהיא תבצע אותו. הרעיון היה להרכיב להקה מכשרונות מקומיים (קבועים וזמניים) שתבדר את חיילי הסביבה בשירים ורקודים. המטרה העיקרית היתה לשפר את מצב הרוח של משתתפים וצופים כאחד. הופעת הבכורה, או החזרה הכללית כלשון המנחה "החתיכה", התקיימה בערב שבת, ולמרות כמה לקויים טכניים, היה זה ערב תוסס, מלא חן נעורים. כל הכבוד לעבודה הרבה שהושקעה. נקווה רק שבצה"ל לא יחספו את הבנות החינניות שלנו, כשתופענה פניהם.

סדרן העבודה שלנו קבל העלאת בדרגה מצה"ל, והוא עכשיו סרן. אדי, אם היית משרת בשרות פעיל, היית בודאי כבר אלוף לפחות.

המקלטים נהפכים לאט לאט ל"איגלואים" שחורים, וההרס מסביב לכל מקלט הוא רב. מתעוררת השאלה אם באמת אין מנוס מהריסת צמחיה כה רבה, שטופחה במשך שנים ובעמל רב, או שהיה אפשר בהשגחה קצת יותר יעילה למנוע חלק מן הנזק.

שתי כיתות האולפן התחילו בלמודים סדירים השבוע, ולפי דווחים ראשונים, שני הצדדים מרוצים.

לחברים שבילו את השבוע בחדר החולים - (יוסף ח., חיים, ישראל א.) - החלמה מהירה.

חג פורים כמעט עומד בשער והתכונה עדיין מועטה. אפילו המתחפשים המושבעים לא נגשים לעניין בכל הלהט הרגיל. יש לי רושם שברגע האחרון יתחילו בכל זאת להתפש לעניין, כי פורים בא רק פעם בשנה, ולפעמים האדם מוכרח לשכח את הצרות אפילו לזמן קצר.

אנגה

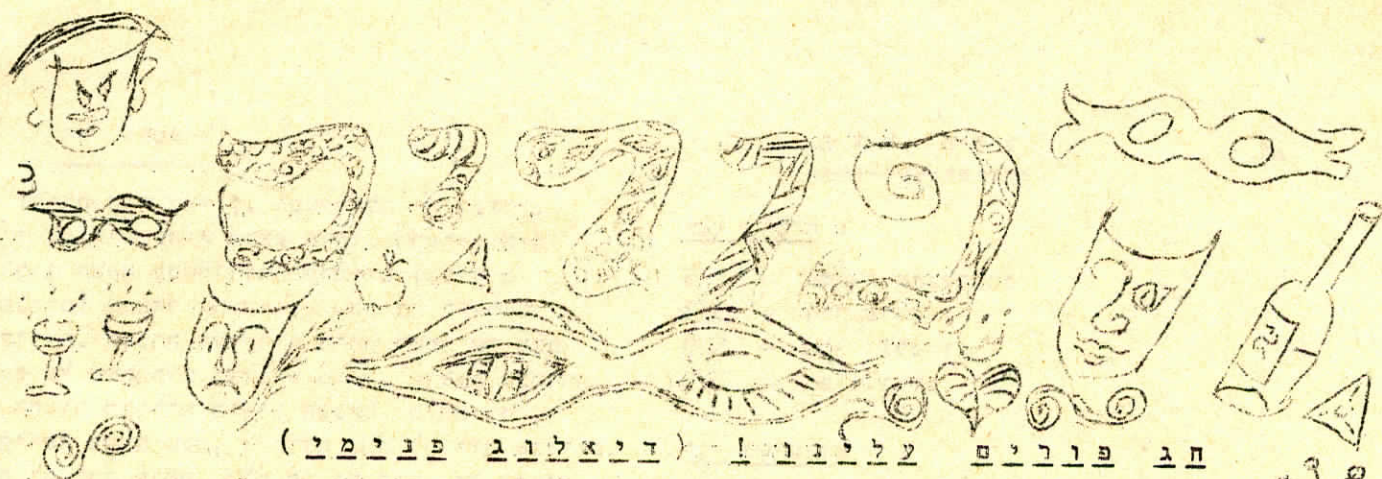
הודעה מהאקונומיה

(א) נוכח הלחץ הבלתי רגיל בשעת הקבלה בימי שישי - חברים מתבקשים לרכז את קניותיהם בימים האחרים של השבוע, במידה וזה אפשרי.

(ב) שמן - חברים שלא קבלו שמן מאז החלוקה בחנוכה, יכולים לקבל עכשיו בשעות הקבלה, כל יום חוץ מיום שישי. יש להצטייד בבקבוקים!

בתודה

זאב.

חג פורים עלינו! (דיאלוג פנימי)

ש. האם לאור מציאותנו היום יש מקום לחג את חג הפורים במתכונת המסורתית, אם לאו?

ת. בתנועה הקבוצית התקבלה הוראת לעל כל קבוצת לחג את החג באיזו צורה שהיא לפי מצבו המיוחד. יהיו כאלה שירכזו את רוב ארועי החג סביב לילדים, והחברים יתחפשו רק לתהלכות הילדים.

ש. ומה אחנו כאן בכפר הנשיא?

ת. לפי דעתי ולמרבית השמחה, אין סיבה שלא נקיים נשף פורים מסורתי לחברתנו.

ש. מה בקשר לבחורות אשר בעליהן עדיין במילואים?

ת. נבחר נושא שדוקא מתאים למציאות הזאת -- אין צורך לבוא ל"נשף מסכות" עם בן זוג - תחפושות בודדות תתקבלנה יפה.

ש. היתה עוד סיבה שנבחר נושא זה?

ת. כן. חשבנו שאין לדרוש מהחברים מאמץ עליון לחשוב על רעיון מורכב או מיוחד. כל תחפושת אשר תעלה על דעתם תהיה מתאימה. כמו-כן, אין דגש השנה על ההופעות. מל שברצוננו להופיע יופיע - לא יהיה לחץ על מי שדוקא אינו רוצה. זמן ההופעות יהיה מצומצם ויאפשר לנו להקדיש יותר זמן למפגש, למשחקים ולרקודים. בשנים קודמות בילינו את רוב הערב בישיבה באפס מעשה. השנה אנו רוצים לתת אפשרות לבלות בצורה פעילה יותר.

ש. ומה בענין הקציב המצומצם?

ת. אז תהיה קצת פחות זלילה! אולי גם זו לטובה. חקציב מוגבל בהחלט לא צריך להגביל את מצב הרוח הטוב. בשנים שלא היה כסף בכלל התקיימו במשקנו נשפי הפורים המוצלחים ביותר!

ש. לבסוף, יש לך מה לאמר לחברינו?

ת. חברי, אל נא תסתפקו בהרכבת מסכה ובלבוש בגדים יום-יומיים. המטרה היא תחפושת טוטאלית, עד שלא נדע מי הוא מי. זכרו - הצלחת המסיבה טמונה בסופו של דבר בשחוף פעולה מצדכם!

חג שמח ובילוי נעים,

וו. התרבות - וו. פורים

16.2.74

לריני ולכל החברים, שלום רב,

ראשית אני מודה לכל מי שיש יד בחבילה שהגיעה אלי זמן קצר אחרי שהתחלתי את שירות המילואים שלי.

נדמה לי שזה די אפייני לי שאני משרת רק אחרי המלחמות (כך היה גם בששת הימים), כי אני סולד מהן, בוודאי כמו רבים רבים אחרים. למרות שבעצם לא אני הוא הקובע מתי יגייסו אותי. יצא ככה שאת המלחמה והתקופה הקשה שלאחריה עברתי בנמל באילת - זהו מפעל חיוני - ואני מוכרח לומר שהרגשתי טוב-טוב את חיוניותו, בעיקר מפני שעבדנו עם פחות מחצי הצוות והיה עלינו להוציא תפוקה עולה על זו של ימים רגילים. העובדה, שפנינה נשארה בבית עם איל ואמיר ולא יכולתי כמעט לעזור לה, לא הקלה את החיים; היה זמן שחששנו מהפגזות מאזור עקבה (על ידי כוחות סעודיים שהנו באזור) והיתה לי זאת הפעם הראשונה שחרדתי כבעל לאשתו וכאב לילדיו. זה בוודאי נשמע כמו איזה פרק מהספרות, אבל זאת עובדה.

היה לי רושם כאילו נשכחתי מזכרונם של מגייסי המילואים וחיייתי באשליה כי לא אצטרך להתפלש בחולות סיני, אבלהמציאות היתה אחרת. איך לי מושג עד מתי אשתאר אבל כרגע כאשר הסכם הפרדת הכוחות מתבצע הלכה למעשה, גם אנו זזים והעבודה לא חסרה כשצריך להקים נקודה חדשה אי שם במרחבי המדבר... תנאי השרות היום נוחים ואפשר לקבל יום חופש אחרי יומיים שירות ואני עושה: שבועיים - שבוע!

בתקווה שאשתחרר מהר ואגיע לביקור בקרוב - דרישת שלום מכל המשפחה באילת

וממני אי שם -

אורי

שלום רב,

קבלתי את החבילות ששלחתם אלי. נהנינו מהן מאד כל החברה, ואמנם קצת באחור, רוצה אני להודות לכם על תשומת הלב המכניסה קצת אור אל תוך האפור כאן. ושוב תודה ולהתראות,

אמנון (של וונסה)

מאמר זה "נחסף" מעלון נאות מרדכי, והוא נכתב כתשובה לחברה, שהתלוננה על צורת שיחות ההורים בב"ס "עמק החולה".

שיחות הורים

נכון. הוא שבית הספר מחפש דרכים לשיפור דיוח להורים על בניהם, לרבות דיוח אחרי שליש מענין אולי לדעת, שהדרישה להפגש עם המורים, והרצוי עם כל המורים שמלמדים את התלמיד, באה מההורים ולא כל כך מהמורים. אחת ההצעות וגם בצענו אותה, היתה, שרק מחנכי הכיתות יפגשו עם ההורים והם ידווחו על מצבו הכללי של התלמיד בכל המקצועות. הדרך הזאת לא ספק, ובצדק לדעתי, את ההורים והם העדיפו להכיר אישית כל מורה המלמד את בנו.

איך עושים זאת כאשר התלמידים באים מ-19 ישובים שונים וכאשר בבית הספר מלמדים כ-80 מורים? נחשוב רגע - האם זה כל כך גרוע לבוא פעם או פעמים בשנה לבית הספר למען הילד שלי, גם אם אפסיד חצי יום עבודה? האם זה לא רצוי, אף הכרחי? מדישון, מרגליחת, כפר הנשיא ועמידע באים הורים ברצון. לעתים גם באמצע השליש. לבוא מנאות מרדכי לכפר בלום פעם או פעמיים בשנה זה סיוט כל כך גדול?

המשך בדף 5.

בזמן האחרון הופיעו ב"דברי הכפר" מאמרים ומכתבים בנושאים שונים שלכאורה, איך כל קשר ביניהם: פוליטיקה ובחירות, חינוך, רגשות ודעות על צעירים ועוד. אולם לגבי ידי, הדבר המקשר בין כל הסוגיות הללו הוא המבוכה, בה אני מוצא את עצמי בפני כל אחת מהן וכולן יחד.

אומר חבר, והוא בעיני צודק בהחלט: כל אחד אדון לדעותיו הוא, ואל יבואו להורות לי בעד מי להצביע!

עונה לו אחר, והוא בעיני לא פחות צודק: הקיבוץ חייב לפעיל את השפעתו נוכח סכנת עליית הימין, ואסור לו להסתגר בדל"ו אמותיו.

אומרת חברה, ואין ספק שיש אמת בדבריה: הלינה המשפחתית הורידה ממסמעותו ומתוכנו של בית הילדים. - עונים לה, ומי יוכל להכחיש זאת: אי אפשר יקיים שיטת חינוך הגורמת סבל לאמהות, מה גם שמסמעותו של בית הילדים תלויה בעיקר במטפלת, שהיא אם סבית ולא במקום הלינה של הילדים.....

כותב חייל צעיר: למה לא לימדום אותנו ידיעת הארץ, אחת מולדת, ציננות? ובאמת, הייתכן שדור המייסדים לא ימלא חובה אלמנטרית זאת כלפי הבנים? אולם ידוע לכולנו שבבית הספר, הצעירים אינם מעוניינים בכל אלה. ומ נעשה, נכוית אותם? כותב חייל אחר: כל העקרונו: שלכם, כל האידיאל הגדול שלכם, כל אלה שבבילי מילים ריקות מתוכן! ובאמת, האם אפשר בכלל שהצעירים שלנו לא יטלו חלק במרד הנוער העולמי, או שלא ימרדו בהוריהם כמו שאנ מרדנו?

"הרבה אותי" ענת, במאמרה יפה, הפשוט והכנה. פתאנו מוחקפים על שלא עסקנו בשטיפת מוח! הערכים שלנו, לדתה, הם כה נעלים וצודקים, והייתכן שנזנח אותם ולא נעביר אותם כמו שהם לדור הצעיר שלנו? ובאמת

מי חכם ויאמר מה אמת ומה יקר, מה נכון ומה משגה בעצם, יש תשובה, והיא האמנה היהודית השלמה והעודת, רמ"ח מצוות עשה, שס"ה מצוות לא תעשה, שולחן ערוך. גד הכוכה, אין לנו אלא ליפך ליהודים דחיים ויראי שמיים. אבל מיד יאמר מישה, ובאמת הוא צודק: ראה מה שתה הרבנות למדינה בימים אלה! ובאמת

ז"אק גולן

* * * * *

המשך מדף... שיחות הורים

הגישה הזאת היא אופיינית לאלה הרוצים מינוס מעורבות בנעשה בילדיהם בבית הספר ואולי גם בבית הספר, ומקסימום נוחיות, כאשר גדרש מהם לחרום את תרומתם כהורים-מחנכים.

בטוח שבית הספר איננו עושה מספיק למע שיפור התקשורת בינו לבין הורי התלמידים. רוב המחנכים באו למשקים ודברו עם הורים. כלש בעיות מתקשרים עם ההורים. היה בתכנון יום הורים בט"ו בשבט. עקב מצב העבודה הקשה הרוב המשקים לא יכולנו לבצעו.

אנחנו פתוחים להצעות שיפיר בכל התחומים, אנא, בואו והציעו.

עוזר לביא.

* * * * *

מכתב תשובה לדוד ר.

קראתי בענין את המאמר שלך אוודות השיבה לקבוץ וכו' והחלטתי שמכתבה שווה בהחלט תשובה. אינני מופתע מכך שאינך מאמין ברעיון הקבוצי. אינך מאמין בו כי אינך יודע מהו בדיוק. אינך יודע מהו כי אף פעם לא ניסית להתעסק בו ולהרהר בו ברצינות. לא הצגת לעצמך שאלות בנושא ולא הקדשם לכך תשומת לב מספיקה.

אינני מתימר לומר שאני הוא חבר בר סמכא בנושא, וגם כושר הבטוי שלי בכתיב לקוי, אבל אנסה לתת לך תשובה הולמת.

הרעיון הקבוצי, לדעתי, הוא להגיע לשלמות מירבית בנושא הקירבה האנושית בין אדם לרעהו. על מנת להגיע למטרה זו. אנו חיים בצורה, אשר בלעדיה אנו לעולם לא נגיע למטרה. אנו שואפים לשוויון מירבי על מנת שלא תהיה עילה לבני-אדם להתנגש אצל ברעהו. אנו נותנים לפרט את כל צרכיו ואילו הוא עושה כמיטב יכולתו בלי שום יחס למה שהוא מקבל. ואנו חיים בצניעות ובתפקות במועט על מנת שלא נסתחרר משפע מיותר ועל מנת שלא תהיה עילה להסתכסך על דבר שאינו קיים.

אתה, לעומת זאת, שואף למשכורת שמנה, רכב צמוד וכו'. אלו הן שאיפות חמריות מובהקות, אבל, (וזו אינה מליצה אלא אמת לאמיחה), בגלל שדרך המחשבה שלך גשל רוב האכזרים בעולם היא כזו, יש מלחמות בעולם.

אתה צריך להבין שאתה לא ממלא פקודות ולא משאלות. זה דבר שמבצעים בצבא בו אתה נמצא בהכרח, אולם בקבוץ אתה נמצא בהכרח שזה המצב הכי טוב. ולכן אינך ממלא פקודות אלא מבצע את מה שאתה מאמין שהוא הנכון לעשות. אתה כותב שאתה רוצה גמול לעבודתך בכסף, ואילו אני מקבל ספוק מהעבודה, כשאני רואה ענף מפותח, צוות מגובש ומשק מפותח. אני עובד בענף הדיר שבמשך שנים היו בו בעיות כלכליות, אולם הספוק שלי בעבודה היה שלם. נהניתי להמות קרוב לטבע, מעצם העבודה נהניתי לראות טלה נולד ונהפך לאתר מספר שנים לכבשה חולבת. נהניתי לעבוד עבודה קשה שנחנה תוצאות וספוק. לעומת זאת אפשר לעמוד מאחורי מכונה, שלחן כתיבה או הגה של מכונית אבל כך לא הייתי זוכה בספוק.

בקבוץ אף אחד לא אומר לך מי יהיו חבריך. אמנם יש כאלה שאינך רוצה בהם בחור חברים, אך איש אינו מכריח אותך להיות חבר שלהם או לגור לידם. לעומת זאת בעיר לא תוכל תמיד לקבוע מי יהיו חבריך, לא תגור תמיד עם מי שאתה רוצה, באותו בנין או באותה שכונה, ולא תעבוד רק עם ה. יך, דבר שבקבוץ הוא יותר גמיש.

אנשים עם מחשבות חמרניות כשלך הם אנשים שבשאיפותיהם דורסים אנשים אחרים בלי לדעת. לאט לאט הם מתחילים להתעניין פחות ופחות בנעשה סביבם כל עוד אין בכך רווח חמרי. וסופם שהם דורסים את החברה. כמובן שזהו תהליך של דורות ויכל להיות שהגזמתי, ואולי לא הצגתי את הנושא באור הנכון, אך הבסיס הוא נכון.

ולסיום, אולי לא שכנעתי אותך, אולם יש לך עכשיו תמונה ברורה יותר של המצב. אני גם יודע שהמצב קצת מבובל, סוף סוף גם אני קצת עצבני. גם אני הייתי צריך להשתחרר לפני שלושה חדשים ואני עדיין פה, אבל על אף הכל "אנו נתגבר".

אילן המאירי.

7

קצת קשה להבין מה המטרה של אדי בהתייחסותו לפוליטיקה. נגיד שהמצב דע כפי שהוא מתאר. האם במצב זה הוא מציע לשחק, להתרחק מהנעשה ולהתעסק רק בעניינים היומיומיים של המשק?

הייתי חושב שאם באמת כה גרוע, הצורך לפעול ילחץ יותר מאי פעם. האם ניתן לפוליטיקאים להביא אותנו לאנרכיה או להתאבדות בלי שננסה לפעול כדי לשנות את המצב? קל להצהיר לגבי ארצות רחוקות מאתנו "לעזאזל עם הפוליטיקאים. מה זה ענייננו?" אך לגבי ישראל אינני רואה שום הגיון בקו זה אלא אם מישחו התיאש לגמרי מהאפשרות להתקיים באיזור זה של העולם.

אך ייתכן שכל הזעם של אדי אינו מכוון לפוליטיקה באופן כללי, אלא נגד אלה שקשורים במערך. אם אדי מאמין שהמערך צריך לזכות מן השלטון ושהלכוד צריך לקבל אותו, עליו להגיד את זאת בלי פחד. אינני חושב שימצא את עצמו מקופח באף שטח של חיינו הקיבוציים אם יצהיר שהוא תומך בליכוד. ייתכן שיהיה במעוט קטן מבחינה פוליטית אך זה לא ישפיע על שום דבר אחר. הכי גרוע - נדרוש ממנו עוד כמה חדשים מסדרן! אך אם נכון הוא שהסיבה האמיתית לתגובותיו הנרגשות למאמרים של ישראל או שלי נעוצה בהתנגדותו למערך, עליו להגיד כך ולא לתרגם את גיש לאנטי פוליטיקה בכלל.

ברצוני לחזור על מה שכתבתי קודם. אישיות מצדנו לגבי המתרחש לא תבטל את המצב, רק תמסור לאלה שכן פעילים יותר כוח תוך פחות בקורת. כשהצעת הנועה לשנות את השיטות הפוליטיות שלנו, לא התכוונתי רק למערך וניסיתי לא להתייחס אפילו לשאלת השלטון. עובדה שכל המפלגות המסורתיות בנויות באותה המחכונת אשר לדעתי מזיקה למדינה. המרכזיות המופלגת של המפלגות מרחיקה צעירים ואלה טעצמאים בדרך מחשבכם מפעילות. היא משאירה את הכוונת העניינים לאנשי הממסד ולפונקציונרים.

כשהכל מתנהל על מי מנוחות, הדבר פחות חשוב, היום על כולנו האחריות להיות מעורבים.

מיכאל כ.

::::::::::::

לקראת סיום ירח הלמוד

ירח הלמוד בא לסיומו הרשמי בהרצאה הערב מפי אמנון ברזל בנושא "האמנות בת זמננו". למעשה נותרו שתי הרצאות נוספות אשר לא התקיימו בתוך ארבעה השבועות המיועדים לירח הלמוד בגלל סיבות טכניות: (1) הרצאה בנושא חקר החלל, אשר נדחתה בגלל התחייבויות אחרות של המרצה - והיא תתקיים ב-10.3

(2) דו-שיח בנושא הפוליטיקה החדשה - מפי שני פרופסורים מאוניברסיטת ת"א - אשר יתקיים בסוף מרץ.

נדמה לי שהחברים שעשו את המאמץ להגיע לארועים השונים של ירח הלמוד נהנו ו/או למדו משהו. אפשר להניח שכמחצית החברים השתתפו לפחות בהרצאה אחת. כמו-כן הצלחנו הפעם לשחק מספר חברים צעירים.

היו חברים אשר הביעו רצון להעמיק יותר בסוגיות השונות שטופלו - ברור שבמסגרת מצומצמת כזאת, לא מגיעים לעומק הדברים, אך למעשה היה רק נושא מרכזי אחד - "עולמנו לקראת העתיד". בהרצאות הבודדות טפלו בקצור באספקטים אחדים בעולם העכשווי, ולקראת הסוף אולי התחלנו להרכיב לעצמנו מושג מהי המהות המודרנית, לפחות בשטח האמנויות.

אני מקווה שרכז החרבות הבא אחרי ימשיך מסורת זו ביתר הצלחה.

רונה

::::::::::::

גבור של היום...

על האזרח הפשוט, מספרים לנו כל האזרחים הלא פשוטים הכותבים בעתונות. אמשה שמיר, אמנון רובינשטיין, אפרים קישון, מונחן גפן, נמאסו כל מלחמות היהודים. כמובן שכל העם אסיר תודה על ההדרכה שקבל מכל אותם סופרים לא פשוטים שטרו קשות במשך החודשים להרים את המוראל בעזרת כותרות זועקות כגון:
 -"איפה דיין?" "לה מונד" מגלה התמוטטות עצבים!"
 -"המעוז שלא נכנע למרות שאספקת הביגלאך הופסקה"
 -"מוטי אשכנזי שובת, דב גולדשטיין שובת, קציני הים שובתים-מי בחור?"
 -"לין פיאן ובודהה סוכני הקפיטליזם-על ספיר להסיק את המסקנות"
 -"ההכו לנו אלטרנטיבה. בכל זאת מערך. הרבי מלובאביץ אומר לא!"
 -"ספיר אומר שאין קרן ספיר. ספיר מחסל סובסידיות"
 -"איפה הדובונים? איפה האוהלים החמיכה? הנה הלהקות שלא מגיעות לחזית?"
 -"מדוע הממשלה לא דואגת למוראל???"

אני מודה ומתוודה שאני קורא עתון כדי להתרגז. אחרי שאני קורא שלשה מאמרים באותו עמוד עתון שכל אחד סותר את דברי זולתו. ואני מגיע לקודת רוגי, שאף תלמיד בלגניסטי ביותר, מעולם לא השיג. טוב שיש לנו דמוקרטיה ועתונות חפשית. מדוע הם לא מבינים עד כמה הם עושים את המתרחש לדבר מגוכח.

נסתכל אחורה וננוכח איך "סכנו" אותנו.

כיום מזכירים לנו שהיו למעשה שני שרי בטחון גדולים שלא היו אנשי צבא מקצועיים. מי היו? דויד בן גוריון ולוי אשכול. אבל ערב מלחמת ששת הימים ספרו לנו שאותו לוי אשכול הזניח את הידידות עם צרפת ולא דאג לצייד את צה"ל. כמה הדמוקרטיה הקולנית וצעקה: "הכו לנו שר בטחון שצה"ל יסמוך עליו". בא דיין.

היתה מלחמת יום הכפורים. חטטו כמלון ומצאו מילה חדשה, מחדל, הוציאו אותה, הבריקו אותה וירו אותה כטיל נ"מ לכל עבר: "על דיין להסיק מסקנות". לפני פחות מחצי שנה לא היתה כמו גולדה שלנו: הגויים אהבו אותה, המפלגה היתה מלוכדת בגללה, מה שבשלה היה טוב יותר ממה שבשלה אמא. ואז התאגדו יודעי הדבר וספרו: "לא התייחסה לאזהרות, לא חתמה על צו גיוס המלואים, לא התיעצה, לא אפילו חלתה אלא סתם עושה את עצמה..."
 איך יתכן שבן לילה, הגבירה שהיתה סבתא טובה, היתה דוגמה מאלפת על איך להזדקן ולהשאר צעיר, הפכה לאחראית ל... מה קראו לזה נוסף על מחדל-כשלון צבאי, תבוסה מדנית, חוסר מעש פוליטי...

תוקפים את דיין בלי רחמנות וכל שיש לו כח לשאת פלקט מזמין מקום מול לשכת ראש הממשלה. קמים סניגורים וצועקים "איפה סולידאריות מפלגתית?" מתי היתה סולידאריות מפלגתית מצרך החודש? חסלו את שרת, חסלו את לבון, חסלו את אשכול-זה כמו סדרה ישראלית של סרטי מתח בטלביזיה: "המחסלים". אפילו בגח"ל חסלו את עזר ויצמן. מתי צעקו ליעקב שמשון שפירא שיתפטר אחרי פרשת עורכי הדין? ולבסוף כשהתפטר אמרו "מדוע התפטר האיש הכן והישר היחיד?" לא סתם אמרו היוונים: "את אשר רוצים האלים להמית, הם משגעים תחילה". יש לי הרושם שאין אנו עם שיועד לעשות כוונות גדולות אבל אין כמונו כבכיינים או במגזימים. גבור של אתמול הוא רשע של היום ורשע של היום הוא קדוש מעונה של מחר.

פנים מוכרות במראה

ישבתי באוטובוס וקראתי. הרמתי עיניים לרגע והעפתי מבט למראה שלצד ימינו של הנהג. נדהמתי. פניו של אבי המנוח הביטו בי. חשבתי בלבי "כמה מוזרים הם החיים! אדם גדל ונשבע שהוא ואביו שונים בכל. בא יום והחורשה מנפצת את כל אשליותינו. אני בן אבי והרבה ממנו נמצא בי". ומה יגידו בני? קם אדם בבוקר ואומר "זקנים מטופשים, אלך ואעשה טוב יותר" והולך. אולי עושה, אולי רק חושב שעושה, אבל המראה מחזירה לו את כבואתו ואומר לו "עשה הכרה". השלמתי. המודל העכשווי מהווה שפור קטן ביחס למודל הקודם אבל התכונות דומות. והמודל הבא יהיה מהיר יותר, גדול יותר, יקר יותר, נוח יותר-הכל אולי-אבל דומה. סליחה בניס, טוב שאיננו מאמינים בצלגול נשמות. איך משפר עכביש?

1973 עברה ולמרות המלחמה, המכירות עלו על 1972 ב-25% והגיעו ל-6,800,000 ל"י, בלי לקחת בחשבון המחזור של ווסטר שהיה 2.7 מיליון ל"י. ימי עבודה של חברות עלו מ-8840 ל-9400. ימי עבודה שכירים עלו מ-23010 ל-2338, כך שהאיזון משתנה לטובה אם כי באחוז קטן. הייצוא גדל מ-490,000 ל-580,000 ונוסף לכך היה ייצוא של יותר מ-100,000 דרך רות.

המלחמה לכאורה לא השפיעה על תוצאות 1973. השפעתה מורגשת מאד עכשיו. רק 60% של המפעילים עבדו משך 5 החודשים מאז המלחמה, וכחוצאה הייצור ירד, וזה גורם לקשיים בחדשים אלה.

התחזית ל-1974 טובה. כל ייצור הפיסינגים שלנו נמכר כבר, יש כל הסימנים שנקבל קרוב לכפול ההזמנות בחמרון בהשוואה עם 1973; רות כנראה תגדיל את המכירה באפן די רציני ובמיו את הייצוא, והזמנות לברזים נכנסות בקצב די גדול. אגב, נוסף לכל יתר השימושים של ברזינו בארץ, התווסף עוד אחד היום - במערכת כיבוי השרפה באבו רודיים!

בעיתנו, אם כך, איננה קבלת הזמנות, אלא ייצור ההזמנות. אנו מפגרים יותר ויותר בייצור ואין סימנים שהצוות המלא יחזור לעבודה במהירות. כמו כל יתר אנשי המילואים, הבחורים שלנו חוזרים לתודש ימים עם צוו ביד כבר; אחד בא, השני חוזר לצבא. כדי לעשות משהו במצב זה, העקף החליט שכל החברים שאינם קשורים ישירות עם הייצור ימסרו שבוע בחודש למחלקת העבוד במשמרת ערב. הסידור במחזורו השני והתוצאות משביעות את הרצון, אפילו של מופתי. כמובן, לו יכולנו להוסיף עוד חברים מהמשק למשמרת היינו משיגים אפילו יותר מהפיגור. לכן, אם יש מתנדבים - ברוכים הבאים! בהקשר זה, יש לציין העבודה הפוריה של אבי שנהפך למפעיל יעיל מאד בתקופה השקטה של החולה.

אם הבעיה של 1974 היא העבודה ולא המכירה, אותה הבעיה תעמוד לפנינו גם בשנים הבאות. ברצוננו לפתור את זאת בלי להוסיף למספר המפעילים. לקראת מסרה זו הזמנו חכנית אב למיכון רציני של מחלקת העבוד מחברת הנדסה מחיפה. מטרחנו היא מח' עבוד פחות או יותר אוטומטית. כמובן הבצוע ידרוש השקעות רציניות אך יש להניח שנקבל תמיכת המוסדות בענין וגם שבסופו של דבר תוספת היעילות בייצור תשחלם.

בתוך חכנית הפיתוח הקודמת, חוכנן בנין נוסף לעבוד ושירותים אנושיים בשביל העובדים. מסרנו את הבניה לחברת מבני תעשיה, חברה ממשלתית לבניה תעשיתית באיזורי פיתוח. העבודה עומדת להתחיל בימים אלה, אז אל תהיו מופתעים אם תראו "שנוגרים" חדשים באיזורנו.

ועכשיו מלה לצעירים במשק - כשאחם חושבים על עתידכם, תחשבו גם על המפעל. יש אפשרויות רחבות למקצועות רבים ומעניינים מייצור ועד לתכנון ואדמיניסטרציה. כדי להבטיח המשך, דרושה תוספת כוח צעירים שילכו קודם ללמוד ובחזרם יהיו בסיס למפעל מבוסס על ידע יסודי, וכוח התקדמות צעיר ותוסס.

מיכאל.

טור הסדר

מכתב גלוי לחברי המזכירות

השבוע שחק לי המזל, -או "ביש המזל"- לבסס ביתר שאת את השקפותי על "הסיבות האמתיות לשבירת הסדרן". לכן החלטתי להשתמש בעלוננו הדמוקרטי ואגב למתוח בקורת על מוסדנו המכובד הנקרא "מזכירות" ולהסביר את עמדתי בשאלה העצובה "מדוע לא מחזיקים סדרנו מעמד?"

הסדרן נבחר ע"י האסיפה למלא תפקיד בחברה. התפקיד כשלעצמו אינו קשה במיוחד, אילו היה צריך רק לשבץ מספרים לעבודות השונות, הבעיה מתחילה להסתבך כשהמספרים האלה הופכים לחברי כפר הנשיא, ואז צריך הסדרן להתאים את עצמו לשגעונות של החברים האלה. למזלנו; להרבה מהחברים אין שגעונות מיוחדים-ואם יש הם שומרים אותם לעצמם ולא כופים אותם על הסדרן או המוסדות האחרים (וכך גם צריך להיות). לעומת זאת יש כאלו ששגעונותיהם הם בעלי חשיבות לגביהם, והם מכתיבים תנאי עבודה לסדרן, למוסדות ולמעשה לחברים האחרים. וע"כ יוצא שהחבר "המיוחד, הדורש, והצועק"-הוא שמצליח להשיג את שלו-בו בזמן שהחבר "המביז, הכ וחר, השקט" נדפק! בצורה כזו אנו מביאים את החברים ה"שקטים" לידי שבירה, כי על חשבונם נהנים אחרים. (כל הדברים האמורים כאן הם כלליים, ולא מתייחסים למקרה מסוים).

ומה קורה לסדרן? ישנן שתי בעיות. הראשונה היא שהוא חייב להחליט 100 החלטות ביום. החלטות אלו יכולות להיות קשורות בעבודה, בריאות, מצב מיוחד וכדומה. אף כסופו של דבר הוא צריך להחליט, הוטל עליו להחליט לכן הוא מחליט (לשוב או לרע). אילו היתה כאן שאלה של צידק או לא צודק, היה קל לדעת את טיבו של הסדרן במוקדם או במאוחר. אך מאחר והשאלות הן מסובכות, נאלץ הסדרן לשקול בדבר-אך לבסוף הוא מחליט. וכאן הבעיה השניה. האם בכל פעם שיש חלוקי דעות בין חבר לסדרן תבוא המזכירות ותתווך נגד דעתו של הסדרן ולטובת החבר המסכן? עד כמה שזכור לי קרו מקרים מעטים שבהם הכריעה המזכירות בעד החלטת הסדרן. תמיד היתה פשרה או החלטה בלתי מחייבת או נגד הסדרן. אז אני שואל לאן צריך הסדרן לרוץ ולבכות? התשובה פשוטה-הוא אוכל את עצמו ובמהרה מגיע לנקודת השבירה.

ובכן דעו לכם חברי המזכירות (שבינכם סדרנים לשעבר) אני ממשיך לכהן כסדרן כל עוד אני מרגיש שיש לי גוף מאחורי שאני יכול לסמוך עליו, ברגע שאגיע למסקנה שאין לי גוף מאחורי שתומך בי, יצטרך אותו גוף למצוא מתנדב אחר לתפקיד. זה לא איום זו עובדה המבטאת את הרגשותי של הסדרן-שמיצג סדרנים רבים שנשברו. זה לא החבר ה"מיוחס" ששובר את הסדרן אלא חוסר הגבוי המתאים מצד המוסדות.

אדי.

נוכחים: ריני, שמואל, ברוך, יעל ש, אריה ו, סומי, ריימונד, אריה ניצן.

(1) נישואים: דליה ריינס ואהוד וגנר (אודי) הודיעו על נישואיהם בסתו.

(2) ערעור - (בהשתתפות סלמה ווילי)

סלמה ווילי בקשו לערער על החלטת האספה, שאסרה שימוש בתנורי אפיה בחדרים. הם הצביעו על אי-התייחסות האספה לשימוש בכלי בישול שונים. המזכירות החליטה לא לקבל את הערעור. החברים ציינו שיש לתמוך בחלטת האספה טבה הודגש הצורך למעקב מתמיד בשימוש בחשמל בכוונה לבחון את כדאיות ההחלטות.

(3) מלווה מרצון למועמדים (בהשתתפות סלמה)

הוסבר שלפי החלטות קודמות במשק, מועמדים אינם מקבלים תקציב נופש. חברי המזכירות נחבקשו לקבוע סכום שעל מועמדים לתרום מתקציבם הכולל למלווה מרצון. הוחלט על 50 ל"י. סלמה הודיעה שילדי כיתת הירדן שחגגו את הבר-מצווה לפני שנה החליטו לתרום 100 ל"י מקרן הבר-מצווה למלווה.

(4) הוצאות אש"ל בעיר (בהשתתפות סלמה)

לאור כל ההעלאות (בנסיעות ובמחירי המזון) הוחלט להעלות הוצאות האש"ל בעיר לפי הצעת הנהלת החשבונות.

(5) הועידה ה-6 של האיחוד תתקיים בחודש מאי בנושא - "הקיבוץ והחברה הישראלית". הצעת

מזכירות האיחוד היא לקיים פגישות איזוריות בצורה קבוצות דיון, שמהן יוגש חומר למשקים ולתנועה.

ביום ד' וה' 7 - 6 לחודש, תתקיים הפגישה לאזורנו, באוהלו.

בזמנו, נבחרו כנציגנו לוועידה: מינה, ברוך, שרה ד, ריימונד ס. המזכירות אסרה את השתתפותם של 6 חברים בפגישה זו והציעה את 4 הנציגים + עוד 2 חברים לכך. ריימונד ביקש להשתחרר מתפקיד זה והוצע שאריה ו. ימלא את מקומו. הצעה זו תובא לאספה הקרובה. על ריני למצא עוד 2 חברים המעוניינים להשתתף בפגישה.

(6) תכנון לימודים והשתלמויות (בהשתתפות ג'ו סינה)

חברי המזכירות הביעו את דעותיהם על ההצעות השונות, כפי שנתבקשו ל"ה. הודעה השתלמות. אחרי דיון נוסף בועדה, תובאנה ההצעות לפני החברה בחוגי בית.

(7) רופא (בהשתתפות ג'ו סינה)

ג'ו הודיע על בואו של רופא חדש: דוד פרנקלין, רווק, יליד סקוטלנד. דוד יתחיל את עבודתו מטעם ק. החולים בהתחלת מרץ ויגור בבית הנריקס.

(8) ערעור על מקום עבודה (בהשתתפות אדי, אלק, הרבי)

הרבי בק ש לערער על מקום עבודתו בשבוע זה. הוא נמצא במשק לתקופה עד 3.3. ורצה לדחות את תקופת השוואתם שלו למועד מאוחר יותר. ו. העבודה לא קבלה את ערעורו לפני 10 יום, והוא עב" שבוע בחדר האוכל. השבוע בקש להשתחרר מאותו עבודה, דבר שלא התקבל ע"י הסדרן. רוב המזכירות תמכה בערעורו של הרבי.